

Arapça II

2. Ünite-2. Metin

-1-

Dr. Öğr. Üyesi İbrahim FİDAN

Arapça II

2. Ünite-2. Metin

إِنَّ هَذِهِ الْقُلُوبَ تَصْدَأُ كَمَا يَصْدَأُ الْحَدِيدُ

Şu kalpler de demirin paslandığı gibi paslanır.

إِنَّ هَذِهِ الْقُلُوبَ تَصْدَأُ كَمَا يَصْدَأُ الْحَدِيدُ

- هذه: «إِنَّ»nin ismi, mahallen mansûb, sükûn üzere mebnî; ism-i mevsûl
- القلوب: «» isminden bedel, mansûb, alâmeti: fetha.
- تصدأ كما يصدأ الحديد: Cümle olarak «إِنَّ»nin haberi, mahallen merfû.

Arapça II

2. Ünite-2. Metin

أَلَا رَبِّ شَهْوَةٍ سَاعَةٍ أَوْرَثَتْ حَزناً طويلاً

Dikkat edin, anlık nice zevkler vardır ki ardında büyük bir keder bırakır.

أَلَا رَبِّ شَهْوَةٍ سَاعَةٍ أَوْرَثَتْ حَزناً طويلاً

- أَلَا: Tenbih (dikkat çekme) harfidir.
- رَبِّ: Zâid işlevli harf-i cerdir.
- شَهْوَةٍ: Mübteda, lafzan mecrûr mahallen merfûdur. Muzâftır.
- أَوْرَثَتْ حَزناً طويلاً: Cümle halinde haberdir, mahallen merfûdur.

Arapça II

2. Ünite-2. Metin

لو تعلمون ما أعلم لبكيتم كثيراً ولضحكتم قليلاً

Benim bildiklerimi bilseydiniz çok ağlar, az gülersiniz.

لو تعلمون ما أعلم لبكيتم كثيراً ولضحكتم قليلاً

- لو: Cezmetmeyen şart edatı (harfi)
- ما: «تعلمون» fiilinin mefulün bih'i, mahallen mansûb: İsm-i mevsûl.
- ل: «لو» harfinin cevabında cevazen gelen ve şart-cevap arasındaki irtibatı pekiştiren bir harf. Amel etmez.
- لبكيتم كثيراً ولضحكتم قليلاً: Şartın cevabıdır. İrabdan mahalli yoktur.

Arapça II

2. Ünite-2. Metin

إِنَّ أَخَوْفَ مَا أَخَافَ عَلَى أُمَّتِي كُلِّ مُنَافِقٍ عَلِيمِ اللِّسَانِ

Ümmetimin için en büyük endişem, dilinden akıllı münafıklardır.

إِنَّ أَخَوْفَ مَا أَخَافَ عَلَى أُمَّتِي كُلِّ مُنَافِقٍ عَلِيمِ اللِّسَانِ

- ما : «أخوف»nin muzâfun ileyh'i, mahallen mecrûr: ism-i mevsûl, mebni.
- كل : «إِنَّ»nin haberi, merfû, alâmeti: damme. Muzâf.
- منافق : Muzâfun ileyh, mecrûr, alâmet: kesra.
- عليم : «منافق» isminin sıfatıdır. Mecrûrdur. Alâmeti: kesradır. Aynı zamanda muzâftır.

Arapça II

2. Ünite-2. Metin

أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ هَذِهِ الدُّنْيَا دَارُ التَّوَاءِ لَا دَارُ اسْتَوَاءٍ

İnsanlar, bu dünya engebeli (bir arazi gibi zorluklar) yurdudur, yoksa düz bir yurt değildir.

أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ هَذِهِ الدُّنْيَا دَارُ التَّوَاءِ لَا دَارُ اسْتَوَاءٍ

- أَيُّهَا: «أَيُّ» Münâdadır, mebni olup mahallen mansûbdur. Nidâ harfi olan «يَا» hazfedilmiştir. «هَا» ise tenbih (dikkat çekme) harfidir.
- النَّاسُ: «أَيُّ» isminden bedeldir. Damme ile merfûdur. Çünkü «أَيُّ» nün mahalline değil lafzına tabidir.
- لَا: Atıf harfidir.
- دَارُ: Birinci «دَارُ» kelimesine matuftur. Onun gibi merfûdur. Alâmeti: dammedir.